

Vysokoškolská kvalifikační práce - bakaláři (bakalářská práce)
posudek vedoucího práce

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Kristýna Šarochová

Název práce: Od země přes kopec do nebes

Slovní hodnocení:

Kristýna Šarochová působí v ateliéru Malířství 3 od roku 2014. Již v této době na sebe upozornila, jako svébytná umělkyně, jejíž tvorba je neodmyslitelně spojená s přírodou a prožitkem z pobytu v ní. Její tvorba však zaznamenala několik zásadních změn. I přes to, že se záměr tvorby Šarochové jen zřídka a na krátkou dobu odchýlil od vztahu k přírodě či krajině, vystřídala škálu postupů.

V prvních letech studia tvorba Kristýny Šarochové interpretuje krajinu formou velmi propracovaných obrazů. Tyto obrazy se věnují větvím, jehličí či dalším detailním strukturám krajiny. Tuto striktní polohu vystřídaly, zvláště pak ve druhém ročníku až „trešové“ objekty skutečných přírodnin dotvářených v ateliéru pur pěnou, barvami, ale i kombinací s dalšími již hotovými produkty naší civilizace. Z těchto objektů pak Šarochová vytvářela environmentální instalace ve spojitosti s malbami.

Třetí ročník přinesl změnu v podobě rozměrných maleb lesů reflektující především jejich estetické hodnoty, ke kterým tolik tíhli nabíste.

Každá z těchto změn byla reakcí na Kristýniny prožitky z rezidenčních pobytů, výstav, ale především z jejich cest, skutečného cestovatele, zvědavého, nasávajícího a velmi odvážného, z celého světa. Místo fotografií, známých od Zikmunda s Hanzelkou si Šarochová vždy dovezla novou znalost o světle, barevných kombinacích, dynamice krajinného rázu apod.

Pro svou bakalářskou práci si Kristýna Šarochová zvolila práci opět s krajinou. Tentokrát se k ní autorka vztahuje skrze vlastní tvorbu a předkládá nám projekt glosující vztahy mezi obrazem, předobrazem, původní matricí, otiskem a autorem. Studentka rozpracovává úvahu, kterou představila již v minulém semestru rozměrnou instalací v podobě sejmuté omítky, a místa, kde se původně nacházela.

Šarochové bakalářská práce s tímto motivem, tedy živým vztahem bytosti k okolnímu světu, pracuje dál a rozvíjí ho jak po formální, tak po obsahové stránce. Již se nejedná jen o původní matrici, tedy krajinu, jako předobraz k obrazu novému, tedy uměleckému dílu.

V těžkých malbách rozkrývá především procesualní stránky zmíněného jedinečného vztahu.

Šarochová předkládá hmatatelný a velmi emotivní prožitek z malby, tvorby ve vzniklém novém díle, které tento proces reprezentuje. Krajina, jako původní předobraz se pod autorčinými rukama transformovala v onu pomyslnou novou bytost připravenou stát se původní matricí, čímž se cyklus uzavírá.

V dalších dílech obsažených v tomto cyklu nám autorka předkládá i samotné otisky jako nové obrazy separované od procesu. Vedle nich se nachází původní matrice bez zjevné možnosti otisku. Cyklus doprovází série betonových objektů vytvořených naopak bez původní matrice, ale přeci vytvořené autorčinými rukama.

Celou instalaci podrhne materiálové zpracování, které je neodmyslitelně spjaté s autorkou, ale zároveň ho lze vnímat jako atributy malířství.

Šarochové bakalářskou práci hodnotím jako velmi sugestivní a zdařilou. Oceňuji její osobní angažovanost v tématu zdařilou snahu postavit diváka před tak základní otázky vlastní existence.

Práci doporučuji k obhajobě

Závěrečné hodnocení: A

Posudek vypracoval: MgA. Břetislav Malý

Datum: 31. 5. 2018

